

๘๐

เบญจโครส

เมื่อรู้จักพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้แล้ว เราจะต้องทำตัวของเราให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้

ถ้าไม่เข้าถึงจะปฏิบัติศาสนาสักโกฏิชาติ ก็ไม่อาจสามารถรู้รสศาสนาได้ จะปฏิบัติไปสักเท่าใดก็ตาม ก็เหมือนกับคนไม่รู้จักเบญจโครสในน่านมสด คือ ไม่รู้ว่ารสเป็นอย่างไร? เป็นแต่คล้ายๆ กับคนรับจ้างเขาเลี้ยงโค พอเลี้ยงเสร็จแล้ว เวลาเย็นก็ไล่โคกลับ รับเอาค่าจ้างที่เลี้ยงไปเท่านั้นเท่านั้น ส่วนน่านมโคไม่ได้รับประทาน เจ้าของเขาเอาไป

เบญจโครส คือ รสนมโค ๕ อย่าง เอนมโคทิ้งไว้ให้เปรี้ยว เรียกว่า นมเปรี้ยว เอนนมเปรี้ยวมาเคี้ยวให้ข้น เรียกว่า นมข้น นมข้นมีรสอันหนึ่ง เมื่อมาเคี้ยวให้แข็งเป็นก้อนเรียกว่า เนยก้อน มีรสอย่างหนึ่ง เอาเนยก้อนเจียวให้ใส มีรสอย่างหนึ่งเป็นนมใส

รสนม รสนมเปรี้ยว รสนมที่เคี้ยวเหมือนน้ำตาลองุ่น รสนมที่เป็นก้อนและเจียวเป็นนมใสนั้น รวมเรียกว่า เบญจโครส รสนมโค ๕ อย่างนี้ ผู้รับจ้างเลี้ยงโคไม่ได้เคยลิ้มรสเลย เจ้าของโคได้ลิ้มรสเบญจโครส นั้นฉันใด

ผู้ปฏิบัติศาสนาทำตัวของตัวไม่เข้าถึงพระรัตนตรัย ก็ได้ชื่อว่าไม่รู้จักศาสนาเลย เหมือนอย่างคนรับจ้างเลี้ยงโค ถึงเวลาก็ทำหน้าที่เท่านั้นเอง

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “โพธิปักขิยธรรม”